

Explicația științifică și metafizică a cancerului

Înainte de a face legătura între cele două aspecte ale cancerului sus-menționate, este nevoie să explic pe scurt cum am ajuns la aceste concluzii. Am conștientizat legătura dintre corp și modul de a gândi și de a trăi înainte de fondarea școlii mele, întrucât problemele de care sufeream de mai mulți ani au dispărut una câte una după ce mi-am modificat modul de viață și de alimentare. Toate detaliile acestui proces de schimbare sunt redată în cartea mea „ Ascultă, mănâncă și încetează să te controlezi!” (carte tradusă și în România, de Editura Ascendent)

În anii precedenți, descoperisem puterea gândirii pozitive și mă eliberasem de mai multe probleme fizice, printre care o durere de spate, prin vizualizări și programări mentale. Dar era doar o remisie a durerii temporară, căci utilizarea gândirii pozitive nu este decât un mijloc punctual și trebuia să o iau mereu de la capăt cu tratamentul. Am descoperit astfel că era un alt lucru, mai profund, care se ascundea în spatele maladiei de la nivel fizic. Acesta a fost debutul demersului meu spiritual.

Faptul de a pune un aspect fizic în legătură cu un aspect psihologic se numește metafizică. Pentru a accepta că există mereu un aspect dincolo de fizic, este nevoie să îmbrățișăm ideea că lumea fizică nu este decât o reflectare a tot ceea ce se petrece la nivel emoțional sau mental. Dar e nevoie mai ales să acceptăm că o maladie sau orice situație dezagreabilă care se petrece în viața noastră poate fi comparată cu un vârf de aisberg. Acest vârf nu este de fapt decât o reflectare a ceva mult mai voluminos și mai important, care însă nu se vede, rămâne ascuns.

Cu cât o boală este mai serioasă, cu atât partea problematică ce rămâne ascunsă este mai importantă, mai masivă.

Această capacitate de a vedea aspectul metafizic m-a apropiat rapid de aspectul spiritual, am descoperit că orice boală este reflectarea unei lipse de iubire de sine, care ne împiedică să ascultăm adevăratele nevoi ale sufletului nostru.

Sunt fericită să citesc cărți scrise de numeroși medici din diverse țări, care se alătură ideii că boala nu este doar la nivel fizic ci este o reflectare a ceea ce se întâmplă pe plan psihologic și spiritual. Chiar și Hyppocrate, părintele medicinei, acest medic grec care a trăit acum 1600 de ani, afirma că exista o umoare ce predispunea la melancolie și tristețe și aceasta ar sta în spatele formării cancerului. El afirma că există o legătură între umorile unei persoane și diferite maladii ce pot fi cauzate de felul și cantitatea umorilor.

În realitate, suntem ființe spirituale, într-un înveliș material.

Învelișul nostru material este constituit din trei corpuri: mental, emoțional și fizic. Corpul emoțional și cel mental reprezintă aspectul psihologic al vieții noastre. Dacă acceptăm că fizicul nostru nu este decât reflectare a ceea ce se petrece pe plan psihologic, este mai ușor să stabilim o legătură între fizic și psihologic.

Lumina ta interioară reprezintă deci un aspect spiritual, care se numește adesea Dumnezeu interior. Este acea parte din tine care știe exact ceea ce ai nevoie, dar care cunoaște în egală măsură motivul pentru care ai venit pe pământ, adică menirea globală a sufletului tău în această viață.

Dumnezeul tău interior nu vrea decât binele tău în toate sensurile cuvântului. Dacă ne-am lua bunul obicei de a ne urma mereu intuiția, de a asculta vocea interioară, totul s-ar derula perfect în viața noastră.

A urma vocea lui Dumnezeu înseamnă să-ți ascuți inima, să te iubești, să permiți, în fiecare clipă, ca lucrurile să fie ceea ce sunt.

De-a lungul încarnărilor și al secolelor, am uitat din păcate de Dumnezeu nostru interior, ajungând să credem că Suntem doar cele trei corpuri, care au căpătat

importantă pentru noi. În altă ordine de idei, cele trei corpuri din care suntem alcătuiți ar trebui să fie mereu în serviciul Dumnezeului nostru interior, dar nu asta se întâmplă în realitate. Cele trei corpuri au devenit treptat ca niște mici zei care ne controlează viața.

Corpul tău mental este cel care te ajută să gândești, să memorezi, să organizezi. Corpul tău emoțional este cel care îți permite să ai dorințe, senzații. Corpul fizic este cel care îți permite să treci la acțiune.

Să luăm exemplul unui tânăr care, în adâncul ființei lui a resimțit mereu dorința de a deveni artist. El adoră să picteze. Această nevoie exprimată vine dinspre Dumnezeul său interior. Dar pentru a-și îndeplini această nevoie el trebuie să-și utilizeze capacitățile celor trei corpuri. Pentru a se asigura că este centrat pe ceea ce vrea, el trebuie să se pună într-o situație „ca și când” toate circumstanțele pentru a face ce-și le dorește sunt perfecte. Mental, el trebuie să înceapă să vizualizeze ce ar trebui să facă, ce studii, durata lor, suma de bani necesară etc.

De-a lungul procesului de clarificare, el se va pune în contact cu ceea ce simte la ideea că-și va pune în executare proiectul, urmând apoi să treacă propriu-zis la acțiune. În esență, nu timpul care-i va fi necesar tânărului pentru a-și atinge obiectivul este cel mai important ci mai degrabă bucuria pe care o va resimți pe măsură ce se va apropia de realizarea obiectivului său. Adesea este posibil să se întâmple să își găsească o ocupație pentru a-și susține studiile, însă în acest interval, el se va bucura că munca sa este de fapt pentru realizarea visului său, pe care nu-l pierde nicio clipă din vedere, deși face și alte activități în subsidiar.

Dar, din păcate, acest tip de abordare nu se întâmplă în cea mai mare parte a cazurilor. Cel mai adesea, un tânăr ca cel din exemplul dat, se va lăsa până la urmă convins de apropiatului său că acest gen de meserie nu este nicidecum ceva realist, că nu va putea face carieră și că cel mai inteligent lucru ar fi să se îndrepte către domeniul comerțului de pildă, care îi va aduce beneficii materiale.

Dacă tânărul se va lăsa influențat de apropiat, ceea ce el ignoră este că nu va fi niciodată fericit cu această decizie, se va respinge pe sine pentru tot restul zilelor și se va învinovăți, chiar dacă acest lucru se va întâmpla doar pe plan inconștient. Și aceste sentimente de ranchiună, de neputință, de insatisfacție față de sine, ba chiar de ură, mai devreme sau mai târziu vor sfârși prin a cauza o boală, inclusiv cancer.

Utilitatea bolii

Boala este deci un apel al Dumnezeului nostru interior pentru a ne ajuta să ne recunoaștem puterea interioară, pentru a realiza ceea ce este în menirea noastră, pentru a învăța să ne iubim. Nefăcând ceea ce ființa noastră profundă știe că este în menirea noastră, vom fi mereu tentați să umplem acest gol, această lipsă, într-o formă sau alta, prin tot felul de alte lucruri sau de substanțe.

Importanța bolii este proporțională cu urgența mesajului Dumnezeului nostru interior. Este un strigăt de alarmă al sufletului nostru care știe în mod clar că nu ne împlinim planul de viață conform nevoilor noastre.

Orice boală sau problemă care survine în viața noastră este mereu ultimul mijloc pe care Dumnezeul nostru interior îl utilizează pentru a ne atrage atenția asupra unui mod de a gândi care ne face rău. Asta implică faptul că numeroase alte avertismente ne-au fost trimise anterior, dar noi nu am vrut să le auzim, le-am ignorat.

E ca și când Dumnezeul nostru interior, care nu ne vrea decât binele, este pe cale să ne spună: „când vei deveni conștient de faptul că este timpul să-ți schimbi modul de a trăi, să iei noi decizii, că' ceea ce tu decizi să fii în acest moment te duce exact la opusul vieții de care tu ai nevoie și pe care o meriți?”

Boala este mereu un indiciu al faptului că EGO-ul nostru ne conduce viața, în loc ca ea să fie condusă de inima noastră.

Ego-ul este creat pornind de la energia mentală și emoțională, adică de memorii pline de o încărcătură emoțională bazată pe frică. Aceste memorii au devenit atât de importante de-a lungul timpului încât ne dirijează acum viața. Așa-numite credințe nocive, acestea ne îndepărtează de ceea ce inima noastră are nevoie.

Voi descrie în capitolul următor ce reprezintă de fapt ego-ul.

Dumnezeul nostru interior ne vrea într-atât binele, încât atrage către noi ceea ce avem nevoie pentru a reveni la lumină, chiar dacă unele din lucrurile atrase nu ne convin. Carl Gustav Jung, acest mare psihanalist care a făcut importante studii asupra sincronicității, afirma că noi facem parte dintr-un mare tot, numit conștiință colectivă. Noi atragem fără încetare persoanele și situațiile de care avem nevoie pentru a deveni conștienți de acele părți din noi pe care ne este greu încă să le acceptăm.

Utilizez adesea cuvântul UNIVERS pentru a desemna această conștiință colectivă. De fapt, nu există hazard sau coincidențe, este mai degrabă Universul în acțiune. Îmi place mult modul în care Einstein a descris cuvântul hazard: „Hazardul este numele pe care Dumnezeu îl ia când nu dorește ca noi să-L recunoaștem.”

Revin la exemplul tânărului de care vorbeam mai înainte. Sufletul său a fost atras intuitiv spre o familie care avea aceleași credințe ca ale lui. Apropiatii care l-au influențat să nu-și asculte dorința de a deveni artist nu au făcut asta pentru că nu l-au iubit. Ei erau pur și simplu conduși de credințele și de ego-ul lor. Acest tânăr, prin intermediul Dumnezeului său interior a atras această experiență pentru a deveni conștient de o parte a planului său de viață, aceea că este pe pământ cu acest gen de familie pentru a învăța să preia controlul vieții sale și pentru a-și da dreptul de a se iubi suficient pentru a merge către împlinirea nevoilor sale autentice.

Dacă el va continua să meargă contra nevoii autentice, este foarte probabil că va sfârși prin a atrage o boală care îl va ajuta să devină conștient de răul psihologic pe care îl trăiește ca urmare a unei decizii bazate pe frică și nu pe iubire.

Durerea și consecințele nefaste ale unei maladii se situează mereu la același nivel cu durerea suportată de suflet când îi este refuzată înaintarea către dorințele sale profunde.

Anumite persoane cred în destin, sub pretextul că dacă ele trebuie să moară de cancer sau de altă boală, înseamnă că destinul a vrut așa. De ce, dimpotrivă, nu considerăm, noi, oamenii, că noi ne suntem creatorii destinului nostru, atrăgând ceea ce avem nevoie pentru a deveni conștienți? Este un cerc benefic, prin care, cu cât devenim mai conștienți, cu atât avem oportunitatea de a ne crea destinul pe care îl dorim cu adevărat.

Alte persoane consideră că bolile sunt genetice sau ereditare, că este normal să aibă aceleași patologii ca cele ale părinților biologici.

În urma unui studiu făcut asupra copiilor adoptați, un grup de cercetători a descoperit că aceștia prezentau un risc de cinci ori mai mare de face cancer dacă unul dintre părinții adoptivi avea cancer.

Aceasta confirmă că totuși copiii nu moștenesc cancerul neapărat de la părinții biologici, dar că ar putea dezvolta aceleași boli ca părinții lor, fie ei biologi ci sau adoptivi, dacă vor continua să întrețină aceleași credințe ca aceștia.

Modificarea ADN-ului

De când oamenii de știință studiază ADN-ul uman, aceștia descoperă neîncetat lucruri noi. De exemplu, un grup de cercetători au făcut un studiu asupra unui număr de

gemeni născuți cu ADN identic și au descoperit că gemenii dezvoltau boli diferite. Acest studiu a mai confirmat că ADN-ul gemenilor a suferit modificări de-a lungul timpului, în funcție de comportamentele și atitudinile persoanelor.

Fizica cuantică a ajuns la aceeași concluzie, care dovedește că noi putem modela lumea prin intermediul conștiinței noastre. Putem să ne schimbăm ADN-ul prin Intermediul intențiilor. Acestea ne ajută să luăm decizii diferite, care după părerea mea, este factorul decisiv pentru modificarea ADN-ului.

Pag. 14 – 19